

U hrvatskim krajevima svetom Marku posvećene su dvije katedrale, u Korčuli i u Makarskoj, a u Zagrebu, na Griču, drevna crkva svetog Marka postala je simbolom Gornjeg grada i vezana je za mnoga zbivanja u povijesti hrvatskog naroda. *Molitva sv. Marku:* O slavni sveti Marko milošću Božjom postao si veliki evanđelist propovijedajući Kristovu Radosnu vijest. Pomozi nam da ga dobro poznamo kako bismo vjerno živjeli svoj život kao Kristovi sljedbenici. Bože, koji si blaženoga Marka, svoga evanđelista, uzvisio milošću evanđeoskog propovijedanja; podaj, molimo, da nam njegovo znanje koristi i njegova nas molitva brani. Amen.

Bože života, postoje dani kada je teret pretežak na našim ramenima, a mi se osjećamo umorno; gdje se put čini monotonim i beskrajnim, a nebo je sivo i prijeto; u kojem je naš život bez glazbe, naše srce je samo i naša duša je izgubila hrabrost. Ispuni ulicu svojom svjetlom, molimo te; usmjeri naš pogled tamo gdje je nebo puno obećanja. Sv. Augustin

Bog se ljudima očituje u izlascima i tada biva prepoznat kao Bog; kao onaj koji izvodi u novo, koji omogućuje prevladati ono u čemu si zatečen, zarobljen. I onda zbilje treba početi novo. Josip Turčinović, Kvarnerski vez, travanj 2021.

Dobri Pastir na snažnim ramenima svoje naklonosti nosi svaku našu izgubljenost i vraćajući nas sebi, vraća nas našem spasenju i sigurnosti. Trajna briga Dobrog Pastira, koju ne umanjuju naša lutanja, izvor je radosti koja ne jenjava, postajući nam dar i zadatak da ju prenosimo drugima. Zvonimir Badurina Dudić, Oltarski poljupci, 2018., uz nedjelju Dobrog pastira, 25.4.

OBAVIJESTI:

1. Petak, 23. 4., sv. Juraj

2. Nedjelja, 25. 4., Nedjelja Dobrog Pastira, Sv. Marko, 4. Uskrsna

3. DOPRINOS: – za crkvu:

Župa Oštarije: IBAN HR30 2340 0091 1101 7283 7

Župa Cerovnik IBAN HR56 2402 0061 1004 0659 6

4. VOJNOVAC utorkom u 16,00 sati pobožnosti sv. Anti.

MOLITVA ŠESTOG UTORKA:

Najveće vremenito dobro jest zdravlje. Možda smo ga često puta pokvarili svojim neumjerenim životom. Ozdravitelju bolesnih, sv. Ante, izmoli nam trajno zdravlje duše i tijela.

Župni ured Oštarije

Pod Gospinim plaštom

OŠTARIJE i SKRADNIK, CEROVNIK i VOJNOVAC

047-638-001 • 098-245-587 • gospaodcudes@gmail.com

18. travnja 2021. • 3. Uskrsna • God. XII. • br.16 (553)

500

Trebalo je da Krist sve to pretrpi i treći dan uskrsne od mrtvih

Čitanje svetog Evanđelja po Luki“ U ono vrijeme: Učenici su Isusovi pripovijedali što se dogodilo na putu i kako ga prepoznaše u lomljenju kruha. Dok su oni o tom razgovarali, stane Isus posred njih i reče im: »Mir vama!« Oni, zbunjeni i prestrašeni, pomisliše da vide duha. Reče im Isus: »Zašto se prepadoste? Zašto vam sumnje obuzimaju srce? Pogledajte ruke moje i noge! Ta ja sam! Opipajte me i vidite jer duh tijela ni kostiju nema kao što vidite da ja imam.« Rekavši to, pokaza im ruke i noge. I dok oni od radosti još nisu vjerovali, nego se čudom čudili, on im reče: »Imate li ovdje što za jelo?« Oni mu pruže komad pečene ribe. On uzme i pred njima pojede. Nato im reče: »To je ono što sam vam govorio dok sam još bio s vama: treba da se ispuni sve što je u Mojsijevu Zakonu, u Prorocima i Psalmima o meni napisano.« Tada im otvori pamet da razumiju Pisma te im reče: »Ovako je pisano: 'Krist će trpjeti i treći dan ustati od mrtvih, i u njegovo će se ime propovijedati obraćenje i otpuštenje grijeha po svim narodima počevši od Jeruzalema.' Vi ste tomu svjedoci.«

Riječ Gospodnja (Lk 24, 35-48)

Vi ste tomu svjedoci

Ako Krist nije uskrsnuo, uzalud je vjera naša, kaže apostol Pavao. S Isusovim uskrsnućem stoji ili pada kršćanska vjera. Kad bi danas u Jeruzalemu našli grob i u njemu sa svom sigurnošću kosti Isusa iz Nazareta, tada bi sveukupna kršćanska vjera bila pobijena.

Zašto je to tako važno? Zar ne bi bilo dovoljno vjerovati da Isus na bilo koji način i dalje živi kod Boga, tako kao što mi mislimo i nadamo se za naše pokojne? Mi molimo za njih da nađu i prime mir, vječni život kod Boga. Čemu tada još tjelesno uskrsnuće? Zašto bi trebala radosna vijest, da će i tjelesa mrtvih opet oživjeti? Zar nije dovoljno da je duša dospjela k Bogu?

Nije ništa neobično da je Isus umro. Neobičan je bio samo taj strašni način na koji je umro: raspinjanje. On bi u svakom slučaju umro, možda tek nakon mnogo godina kasnije, u dubokoj starosti. Smrt je sudbina svih nas. Isus je prihvatio nju na sebe kao dio ljudske prirode. Po njegovom uskrsnuću sve je u njegovom životu i smrti dobilo novi predznak, novi smisao. Što je smisao

uskrsnuća? Najprije: “Bog ga je uskrisio” znači: Bog je njega potvrdio, ovjerio. Ono što je Isus govorio, nisu bile prazne riječi, nego Božja riječ nama ljudima. Mi se možemo osloniti na tu riječ i na njoj graditi. Odatle slijedi ono što je Isus na dan uskrsnuća rekao prestrašenim apostolima: u njegovo ime propovijedat će se svima narodima, da se obrate i da im se grijesi oprostite. Isusovo uskrsnuće bilo je početak misije, poslanja kršćanstva diljem svijeta. Tko danas kaže “misija”, odmah dobiva registar sramotnih djela kojima se prebacuje sve ono što se pod tim imenom odvijalo. Otrpili su što su Evropljani činili Indijancima Sjeverne i Južne Amerike? Ne, sigurno ne! Ali tamo, gdje su kršćani stvarno živjeli i učili Evenađelje, tamo su donijeli ozdravljenje, mir, čovječnost. Današnje evanđelje naglašava, da uskrsnuli nije bio nikakav duh, nego da je imao pravo tijelo na kojem su bile vidljive rane čavala na rukama i nogama. To stvarno bijaše njegovo zemaljsko tijelo, iako ne više u zemaljskom stanju. Budući da mi kršćani vjerujemo stvarno u “uskrsnuće tijela”, imamo veliko strahopoštovanje prema tijelu. Ono nikada ne smije biti ponižena roba ili postati obožavani idol. Stoga su kršćani od početka sa strahopoštovanjem pokapali mrtve, s velikom ljubavlju njegovali bolesno tijelo, branili se od zloupotrebe tijela. Tijelo je određeno za uskrsnuće. Stoga je ono sveto. Zato smijemo biti svjedoci. Amen.

Fra Jozo Župić

23. 4. Sveti Juraj

Sveti Juraj jedan je od najštovanijih pučkih svetaca, donositelj proljeća. U drevnoj Modruško-senjskoj biskupiji iza Blažene Djevice Marije najštovaniji je svetac. Bio je rimski vojnik i vitez. Rođen je između 275. i 281. u Kapadociji (danas istočna Turska). Za vrijeme Dioklecijanova progona kršćana zbog svoje vjere je mučen i 23. travnja 303. ubijen. Već u 4. stoljeću na njegovu grobu u palestinskom mjestu

Lydda sagrađena je bazilika. Život Sv. Jurja opisan je u mnogim legendama. Posebno nam je poznata legenda o borbi sveca sa zmajem. Nekom gradu, sa svojim vatrenim i otrovnim dahom prijetio je zmaj, koji je izranjao iz obližnjeg jezera. Građani su mu bili prisiljeni žrtvovati ovce, a kad je nestalo ovaca, i djecu. Došao je red i na kraljevu kćerku. Ali, u pravi trenutak stiže vitez Juraj i spašava je. Načinivši znak križa, snažnim udarcem koplja zmaja baca na obalu a zatim mu mačem zadaje smrtni udarac. Kraljeva je kćer tako spašena, a cijeli se grad, na svečev poziv obrati i pokrsti. Druga nam opet legenda govori kako je Sv. Juraj pomagao križarskim vitezovima pri oslobađanju Jeruzalema od Saracena... Sve te legende nam govore kako je Sv. Juraj kroz povjest promatran kao plemeniti vitez koji se svjesno, hrabro i

odlučno borio protiv zla, pomagao bližnjima i na kraju za svoju vjeru i Boga dao i svoj život. Pristupio je stratištu, položio glavu na panj i ona mu bijaše odsječena jednim jedinim udarcem. Sv. Juraj zaziva se u bolestima, u pogibeljima na moru, u ratu, pred sudom i u svim životnim opasnostima. Na selima je zaštitnik zemlje, usjeva, zelenila i blaga. Zaštitnik je križara, vitezova, konjanika, vojnika i svih obrta koji su u vezi s ratom, ratara, pastira pa i konja. Za patrona su ga uzeli mnoge župe, gradovi, udruge i zemlje.

Molitva sv. Jurju:

Vjerni slugo Božji i nepobjedivi mučenice, sveti Juraju! Ti si otvoreno i s revnošću odgovorio na Božji dar vjere. Zahvaćen gorljivom ljubavlju prema Isusu Kristu, hrabro si se borio protiv oholosti, laži i prijevara. Ni bol ni mučenje, ni mač ni smrt nisu te mogli rastaviti od nasljedovanja Isusa Krista i njegova evanđelja. Usrdno te molim da mi, poradi Kristove ljubavi, svojim zagovorom pomogneš da se i ja odlučno opirem svemu lošem; da probleme i patnje koje me pritišću strpljivo nosim kao svoj križ; da me ovozemaljske brige, sebičnost i nevolje ne rastave od Isusove ljubavi prema Bogu i bližnjima. Hrabri pobjedniče u vjeri, pomaži mi u svladavanju svakoga zla, odagnaj strah u zalaganju za ugrožene, kako bih jednom i ja zadobio Božju blizinu obećanu onima koji ustraju do kraja. Po Kristu Gospodinu našem!

25. 4. Sveti Marko – evanđelist i mučenik

Sv. Marko, evanđelist i mučenik, vjerni pratitelj apostola Petra i Pavla. Rodio se u Jeruzalemu oko godine 10. Prema Djelima apostolskim ime mu je bilo Ivan, zvan Marko. Bio je sin Marije u čijoj se kući okupljala prva kršćanska jeruzalemska zajednica. Smatra se da je on onaj mladić koji je pobjegao bez odjeće kad je Isus uhvaćen (Marko, 14, 51-52). Bio je nećak Barnabe, s kojim je pratio apostola Pavla na prvom

putovanju, a nakon toga je s Barnabom djelovao na Cipru. Posebno je vezan uz svetog Petra, koji ga naziva „moj sin Marko“. Prema tradiciji, boravio je s Petrom u Rimu, gdje je prema njegovim propovijedima napisao svoje evanđelje, najkraće i vjerojatno najstarije od 4 evanđelja, nastalo prije 70. godine. Marko je pučki pripovjedač koji zbori jasno, jednostavno i neposredno. Zaustavlja se na dragocjenim pojedinostima kojih kod ostalih evanđelista ne nalazimo. Prema legendama, djelovao je na jadranskoj obali, u Libiji i Aleksandriji, gdje je osnovao kršćansku zajednicu, bio njezin prvi biskup i umro kao mučenik oko godine 68. Njegove kosti pronašli su 828. mletački trgovci i prenijeli ih u Veneciju. Sv. Marko postao je zaštitnikom grada i Mletačke Republike, a Mlečani su mu izgradili veličanstvenu baziliku. Obično ga prikazuju s lavom.